

תפ (חיפה) 21877-08-23 - מדינת ישראל מספר תיק חיצוני נ' רביע כנאענה

בית משפט השלום בחיפה
ת"פ 21877-08-23 מדינת ישראל נ'
כנאענה(עציר) ואח'

מספר פל"א 177239/2023
לפני כבוד השופט אחסאן חלבי
המאשימה מדינת ישראל מספר תיק חיצוני

נגד הנאשמים
רביע כנאענה
2. ג'מאל אבו גודה (עציר)

גזר דין

בעניינו של הנאשם 1

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של **תקיפת עובד ציבור**, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"). בהתאם לאמור בהכרעת הדין, ביום 23.4.2023, בבוקר, במסגרת מילוי תפקידו כסוהר באגף 4 בבית הסוהר "קישון", ולאחר ויכוח עם אחד האסירים בעניין פתיחת תאים, הותקף המתלונן על ידי הנאשם ואסיר אחר, והופל לרצפה. השניים תקפו את המתלונן באמצעות אגרופים לגופו וכתוצאה מכך נגרמה למתלונן חבלה בפנים בדמות המטומה תת עורית. בהכרעת הדין נאמר עוד כי לא ניתן לקבוע מה היה חלקו המדויק של הנאשם בעת תקיפת המתלונן.

למותר לציין כי הנאשם הועמד לדין יחד עם נאשם נוסף, נאשם 2 בכתב האישום- ג'מאל אבו גודה, אולם זה זוכה מהמיוחס לו מחמת הספק שהתעורר בשאלת הזיהוי.

2. במסגרת הטענות לעניין העונש, אשר נשמעו היום, התייחסה המאשימה למידת הפגיעה בערכים החברתיים, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה וכן למדיניות הענישה הנוהגת, ועתרה לקביעת מתחם עונש הולם שנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל. באשר לעונש, ובשים לב לעברו הפלילי של הנאשם, ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, במצטבר לעונש אותו מרצה הנאשם, מאסר על תנאי, התחייבות להימנע מביצוע עבירה וכן פיצוי למתלונן.

מנגד טענה ההגנה כי על פי הכרעת הדין, לא ניתן לקבוע מה חלקו המדויק של הנאשם במעשה התקיפה, ומשכך לא ניתן לומר כי החבלה שנגרמה למתלונן מקורה בתקיפת הנאשם הזה דווקא. כמו כן, נטען כי מדובר באירוע ספונטני ולא מתוכנן. לשיטת ההגנה, יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל, והכל תוך הפניה לשורה של גזרי דין שניתנו בעבירות דומות. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נאמר כי אכן לנאשם עבר פלילי מכביד, אולם אין זה מצדיק הטלת עונש ברף העליון של המתחם. לשיטת ההגנה יש לקבוע את העונש בתחתית המתחם. כן ביקשה ההגנה להימנע, לאור כך שלנאשם קושי כלכלי מיוחד, והוא עובד כאסיר על מנת לפרנס את בתו הקטנה, להימנע מהטלת עונש של פיצויים לטובת המתלונן.

הנאשם לא אמר דבר במסגרת דברו האחרון.

דין והכרעה

3. העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, בכך שיתקיים "יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו". על פי המתווה שבחוק, יש לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ורק לאחר מכן ייקבע העונש בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ובשיקולי ענישה נוספים.

4. העבירה בה הורשע הנאשם פוגעת באופן ישיר בערכים מרכזיים של החברה, בשלטון החוק, בסדר הציבורי וכן בביטחונם ובשלמות גופם של אלו שממלאים תפקידים לשם אכיפת החוק והוראותיו. פסיקת בתי המשפט העליון הדגישה שוב ושוב את החומרה הרבה הטמונה בעבירות אלימות בכלל, ובעבירות אלימות המופנות כנגד ממלאי תפקיד, וזאת לאור הצורך בהבטחת יכולתם של נציגי החוק למלא את תפקידם ללא פחד וללא מורא (ראו לצורך השוואה את ע"פ 4565/13 **חאלד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.11.2013); ע"פ 5214/13 **סירחאן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.12.2013)).

במקרה זה, לא ניתן היה לקבוע כי הייתה חבירה, ולו רגעית, לביצוע מעשה התקיפה על ידי שניים יותר, וממילא הנאשם לא הורשע בביצוע העבירה בצוותא, אלא בעבירה הבסיסית של תקיפת עובד ציבור. מנגד, כן נקבע בעובדות כתב האישום שהמתלונן הותקף על ידי שני אסירים, כאשר הנאשם היה אחד מהם, וכי תקיפתו כללה אגרופים, לרבות לאחר שנפל לרצפה. זאת, על אף הנתון שלא ניתן לקבוע מה היה חלקו המדויק של הנאשם במעשה התקיפה. בכל מקרה, מדובר במעשה חמור שלא רק פוגע במתלונן ובגופו, אלא גם במהות תפקידו כסוהר שאמון על אכיפת החוק. כן יש לציין כי המתלונן העיד שהוא סובל מפוסט טראומה בעקבות האירוע, ומכאן שהנזק לא מתבטא רק בחבלה הפיזית שנגרמה. כך גם פוטנציאל הנזק ממעשי אלימות מעין אלו הוא פוטנציאל לא מבוטל.

5. בחינת שיקול ההלימה, שהוא השיקול המכריע בקביעת מתחם העונש ההולם, מלמדת כי בעבירות מעין אלו לא ניתן לקבוע את ספו התחתון של מתחם העונש ההולם כפי עתירת ההגנה, דהיינו במאסר מותנה בלבד. נראה כי דווקא עתירת המאשימה משקפת יותר נכון את מתחם העונש ההולם בנסיבות העבירה בה הורשע הנאשם.

6. מדיניות הענישה הנהיגה תומכת, כאמור, בקביעת מתחם עונש הולם שמתחיל מעונש מאסר לריצוי בפועל, אף אם לחודשים קצרים.

במסגרת רע"פ 5750/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (31.1.2025), נידון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירה של תקיפת עובד ציבור בכך שהיכה באמצעות בסיס קומקום חשמלי בראשו של סוהר שנכנס לתאו. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם **שנע בין מאסר בפועל קצר לבין 10 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל במצטבר לעונש אותו ריצה הנאשם לצד ענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

במסגרת רע"פ 31/15 **אפרסמון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.1.2015), נידון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור והתנגדות למעצר חוקי בכוח. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מספר מועט של חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל**, וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נוספים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון.

במסגרת עפ"ג (מחוזי מרכז) 24522-12-20 **חאג יחיא נ' מדינת ישראל** [לא פורסם] (22.2.2021), נידון עניינו של נאשם אשר הורשע, על סמך הודאתו, בעבירה של תקיפת עובד ציבור, על כך שבהיותו אסיר הגיע מפקד האגף לתאו על מנת להוציאו לטיול בחצר, והנאשם היכה אותו בידי הכבולות והמאוגרפות בבטנו ודחף אותו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מאסר בפועל שניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור לבית המשפט המחוזי נדחה על דעת ההגנה.

מדיניות ענישה זו, שמתחילה ככל ממספר חודשי מאסר בפועל, משתקפת גם מפסיקה ענפה של בתי משפט השלום (ראו, מיני רבים, את: ת"פ (שלום באר-שבע) 13471-04-21 **מדינת ישראל נ' סעד** [פורסם בנבו] (6.6.2023); ת"פ (שלום באר-שבע) 1116-04-14 **מדינת ישראל נ' עזאלדין** [פורסם בנבו] (27.10.2014); ת"פ (שלום רמלה) 24246-02-18 **מדינת ישראל נ' משה בן נתן** [פורסם בנבו] (31.05.2022); ת"פ (שלום רמלה) 19369-12-17 **מדינת ישראל נ' חמאמרה** [פורסם בנבו] (18.6.2020); ת"פ (שלום באר-שבע) **מדינת ישראל נ' דסלין** [פורסם בנבו] (3.1.2024); ת"פ (שלום באר-שבע) 8397-08-24 **מדינת ישראל נ' אבו גליון** (נבו) (28.04.2025); ת"פ (שלום באר-שבע) 9411-02-25 **מדינת ישראל**

נ' פלוני [פורסם בנבו] (14.1.2026).

יצוין כי הפסיקה שהגישה ההגנה אינה חורגת, באופן עקרוני, ממדיניות הענישה שנלמדת מהמקרים אליהם הפניתי לעיל.

7. בהינתן כלל האמור, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

8. בכל הנוגע לעונש שיש להטיל על הנאשם, הרי שבשים לב לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ובהינתן גם שיקולי ההרתעה הנדרשים, לא ניתן למקם את עונש המאסר בתחתית המתחם, אלא דווקא בחציון העליון. זאת, לאור עברו המכביד של הנאשם שכולל עבירות אלימות חמורות, לרבות מעשה רצח לאחר תכנון שבגינו נדון אך לאחרונה למאסר עולם חובה, לצד עונשים נוספים. כמו כן, הדבר מתבקש לאור צורכי ההרתעה המובהקים בעניינו של הנאשם, ובעניינם של אחרים. מעבר לאמור, יש לציין כי הנאשם ממילא אינו זכאי להקלה שהיה זכאי לה מי שנוטל אחריות ומודה. בנוסף, סברתי כי חרף טענות ההגנה יש מקום לקבוע פיצויים עונשיים סמליים לטובת המתלונן.

9. לאור האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל, אותם ירצה הנאשם **במצטבר** לעונש אותו הוא מרצה במסגרת ת"פ (מחוזי חיפה) 55297-01-2021.

ב. 9 חודשי מאסר למשך שלוש שנים, שמניינם **מהיום**, שלא יעבור כל עבירת תקיפה של אדם אחר או איומים כלפי אחר. למען הסר ספק, הקביעה היא שהתנאי חל מרגע הטלתו.

ג. פיצויים לטובת המתלונן בסך 3,000 ₪ אותם ישלם הנאשם עד ליום 1.7.2026. המזכירות תעביר את הפיצויים לטובת המתלונן בהתאם לפרטים שיועברו מטעם המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, א' שבט תשפ"ו, 19 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.